

A Győri Ítéltábla a dr. Kaczmarski János ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. jogtanácsos által képviselt **alperes** ellen sérelemdíj megfizetése iránt indított perében a Szombathelyi Törvényszék 2018. november 27. napján kelt 28.P.20.496/2018/13/II. számú ítélete ellen a felperes által 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - megtartott tárgyalás alapján - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felperes képviseletében eljáró pártfogó ügyvéd díja teljes egészében a felperes terhére esik.

A feljegyzett 2.240.000 (Kettőmillió-kettőszáznegyvenezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

A felperes köteles 15 napon belül megfizetni az alperesnek 250.000 (Kettőszázötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az irányadó tényállás szerint a felperes az alperes fogvatartásában áll.

Az alperesi intézetben minden fogvatartotti épülethez tartozik sétaudvar. A sétaudvart a fogvatartottak a szabad levegőn való tartózkodás céljából előre meghatározott rendben vehetik igénybe.

A szabad levegőn való tartózkodás célja, hogy a fogvatartottak kimozduljanak, mozogjanak.

A szabad levegőn való tartózkodás a fogvatartott számára nem kötelezettség, hanem lehetőség. A fogvatartott dönthet úgy, hogy a sétát nem kívánja igénybe venni, ekkor nyilatkozata alapján a zárkán maradhat.

Az alperes a jogszabályi előírásnak megfelelően alakította ki a sétaudvarokat a BV Intézet területén. A BV Intézetek részére jogszabály nem ír elő arra kötelezettséget, hogy a sétaudvarokon sportfelszerelési eszközöket, padokat, egyéb építészeti vagy műtárgyakat, pl. ivókutat kell elhelyeznie.

A sétaudvarra való levonulás előtt, illetve azt követően is a fogvatartottnak van lehetősége a zárkán ülni, pihenni, enni, inni. A fogvatartottnak lehetőségük van a szükségleteik elvégzésére is az egyórás szabad levegőn való tartózkodás előtt, vagy után.

Amennyiben a szabad levegőn való tartózkodás alatt a fogvatartott esetében rendkívüli esetről, vagy pl. rosszullétről van szó, úgy a fogvatartott zárkára, vagy orvosi rendelésre kísérése megoldott.

Az alperesi intézetben az élelmet a fogvatartottak részére nem az intézet készíti, hanem az ételmezésre az alperesi intézettel szerződött **D Kft.**

Az alperesi intézet feladata az étkezési létszám elkészítése, a konyhán dolgozó fogvatartotti létszám biztosítása, az élelem konyháról történő fogvatartotti épületekbe szállítása és az ételosztás felügyelete.

Az alperes így a fogvatartottak részére napi háromszori étkezést biztosít.

A fogvatartottak ételmezési normája a jogszabályi előírásoknak megfelelően kilojoule-ban került előre meghatározásra, figyelembe véve, hogy a fogvatartott dolgozik-e vagy sem, illetve diéta alatt áll-e vagy sem, stb.

Az alapnormától eltérő speciális étrend orvosi előírás alapján biztosítható. A diétás ételmezést az alperesi intézet főorvosa, illetve a BV Intézet központi kórháza írhatja elő.

Az ételt az intézet egészségügyi és pszichológiai osztálya ellenőrzi minőségi szempontból, az intézet Üzemeltetési, Ellenőrzési és Koordinációs Osztálya (ÜEK Osztály) mennyiségi szempontból.

Az étel külön erre a célra gyártott és rendszeresített hőtároló edényekben érkezik a konyhából a fogvatartotti épületekhez. Az e célra rendszeresített gépjárművel a kirakodás és az ételszállító edények bontása után az egészségügyi szempontból bevizsgált fehér, tiszta munkaruhával és ételosztó kesztyűvel ellátott dolgozó fogvatartottak, a körletfelügyelők állandó felügyelete mellett átvesszik az ételt.

Az étel osztása erre a célra rendszeresített rozsdamentes kocsikon történik a higiénés szabályok betartásával tálaló lista alapján, azaz annak figyelembevételével, hogy a fogvatartott milyen ételmezési besorolásba, mely diétás csoportba tartozik.

Az alperes alapos és az ÁNTSZ által ellenőrzött módon alakítja ki az étrendet és készítetteti el azt. Az alperesi intézetben az ételkészítés folyamata, az étel tálalása és osztása mindvégig ellenőrzés, felügyelet mellett történik.

Amennyiben előfordul, hogy az adott fogvatartottnál elfogy az étel vagy az étel valamelyik része, úgy annak pótlására még aznap sor kerül.

Az alperesnél a fogvatartottak motozását jogszabályi rendelkezés és belső utasítás határozza meg.

A motozás magába foglalja a testfelületet (testüregek átvizsgálását is), ruházatot és országos, valamint helyi utasítás, intézkedés azon helyzeteket is taxatív felsorolja, amikor annak elvégzése kötelező. Ezen túlmenően az országos, valamint a helyi parancsnok további esetekben is elrendelheti annak végrehajtását.

A fogvatartottak zárkából történő kivitele során a ruházatát kézzel, tapintásos módszerrel, esetlegesen kézi fémkeresővel kell átvizsgálni.

Szabad levegőn való tartózkodás, sportfoglalkozás végeztével szűrőpróba szerűen a fogvatartottak 10 %-át meghaladó számban kell a kiválasztott fogvatartottakat ruházatlevétellel megmotozni.

Minden fogvatartottak vetkőztetési módszerrel kell megmotozni a munka befejezését követően felvonuláskor, az iskolai oktatásról, szakköri foglalkozásról való visszaérkezéskor, a látogatásról történő visszaérkezéskor, az egészségügyi rendelésről visszaérkezéskor, valamint, ha az elhelyezési épületet ügyintézés céljából elhagyta.

Vetkőztetéssel történő átvizsgálás működő kamerával felszerelt helyiségben történhet oly módon, hogy a fogvatartottak kamera alatt annak holtterében helyezkedik el. A kamera a motozást végrehajtó személyi állomány tagját, valamint annak tevékenységét ellenőrzi.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 12.000.000 Ft sérelmi díj megfizetésére az étellel kapcsolatos sérelmei miatt (az étel vagy vizes, nyers és felfűjt, ha vacsorára kolbász van, az csípős, az ételek ízetlenek, nincs fűszerezés, ha elfogy az étel, várni kell, a levesek ehetetlenek, késedelmesen kapja az ételt, vagy ha valamely étkezésnél elfogy az étel, az pótlásra

szorul).

Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest 13.000.000 Ft sérelemdíj megfizetésére a vetkőztetési motozás miatt (mivel munkavégzése óta mindennap vetkőztetési motozást végeznek a felperesen, a motozás egy pár kesztyűvel történik, az összes rabot ezzel az egy pár kesztyűvel vizsgálják át, nincs mire ráállni, miután kibújt az ember a cipőből, teljesen meztelenre kell vetkőzni, szeméremsértően valósul meg a motozás).

Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest 3.000.000 Ft sérelemdíj megfizetésére a sétaudvarral kapcsolatos sérelmei miatt (nincs fedett rész, ivóvíz, sem pad, fáj a feje a tűző napon).

Az alperes a kereset elutasítását kérte, vitatva a felperes tényállításait. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felperes a jogorvoslati jogát nem merítette ki.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 500.000 Ft perköltséget.

Megállapította, hogy az eljárási illetéket az állam viseli, a párfogó ügyvéd díjának viselése pedig a felperes terhére esik.

Határozata indokolásában kiemelte, hogy a 2013. évi CCXL. törvény (Bv. tv.) 122. § bekezdése ea) pontja szerint az elítélt jogosult naponta - a szabadságvesztés végrehajtási rezsimjeinél megállapított rendelkezések szerint, de legalább egy óra - szabad levegőn tartózkodásra.

A szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes letartóztatás és a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 16/2014. (XII. 19.) IM rendelet (IM rendelet) 127. § (1) bekezdés f) pontja szerint a bv. intézetben a szabad levegőn való tartózkodásra alkalmas területet kell kialakítani.

A Bv. tv. 122. § a) pontja szerint az elítélt jogosult - többek között - a szabadságvesztés végrehajtása alatti tevékenységének megfelelő étellemezésre.

A Bv. tv. 155. § (5) bekezdése szerint rendkívüli esemény idején, vagy más elháríthatatlan ok miatt - legfeljebb három napig - az elítéltek kizárólag hideg étellemmel is elláthatók, az átszállításra, illetve az előállításra - ha az a bv. intézet székhelyének közigazgatási határán kívülre történik - kerülő elítélt részére csomagolt hideg étellemet kell adni.

Az IM rendelet 128. § (1) bekezdése szerint az elítélt részére az általa végzett munka jellegének, az egészségi állapotának és az életkorának megfelelően kialakított normák alapján, legalább napi háromszori étkezést - ebből legalább egy alkalommal meleg ételt - kell biztosítani. Az ételleme elfogyasztásához szükséges eszközöket a bv. intézet biztosítja.

A (2) bekezdés szerint, ha rendkívüli esemény idején az elítéltek kizárólag hideg étellemet kapnak, az elfogyasztásához szükséges eszközöket a bv. intézet biztosítja.

Az (5) bekezdés szerint az elítélt részére, bv. orvosi javaslat alapján - a vonatkozó normakereten belül - egészségi állapotának megfelelő ételt kell biztosítani.

A Bv. tv. 155. § (3) bekezdése szerint az elítélt részére az általuk végzett munka jellegének, az egészségi állapotuknak és az életkoruknak megfelelően kialakított normák alapján, legalább napi háromszori étkezést - ebből legalább egy alkalommal meleg ételt - kell biztosítani.

Az (5) bekezdése szerint rendkívüli esemény idején, vagy más elháríthatatlan ok miatt - legfeljebb három napig - az elítéltek kizárólag hideg étellemmel is elláthatók, az átszállításra, illetve az előállításra - ha az a bv. intézet székhelyének közigazgatási határán kívülre történik - kerülő elítélt részére csomagolt hideg étellemet kell adni.

Az IM rendelet 128. § (1) bekezdése alapján az elítélt részére az általa végzett munka jellegének, az egészségi állapotának és az életkorának megfelelően kialakított normák alapján, legalább napi

háromszori étkezést - ebből legalább egy alkalommal meleg ételt - kell biztosítani.

A (2) bekezdés szerint, ha rendkívüli esemény idején az elítéltek kizárólag hideg élelmet kapnak.

A (4) bekezdés szerint az ételmezési normákat a 6. melléklet tartalmazza.

Az (5) bekezdés szerint az elítélt részére, bv. orvosi javaslat alapján - a vonatkozó normakereten belül - egészségi állapotának megfelelő ételt kell biztosítani.

Az IM rendelet 6. melléklet szerint az elítéltek egy napra eső ételmezési normája

1. nem dolgozó elítélt részére 9 200-10 000 kJ;
2. könnyű testi munkát végző és a fiatalok elítélt részére 13 400-15 000 kJ;
3. nehéz testi munkát végző elítélt részére 14 700-16 300 kJ;
4. kórházi ápolás ideje alatt, ha a bv. orvos másként nem rendelkezik 12 600-13 400 kJ;
5. bv. orvosi javaslat alapján fogyasztó, illetve roboráló étrend esetén 3200-16800 kJ.

A Bv. tv. 145. § (1) bekezdése f) pontja szerint az elítéltekkel szemben alkalmazható biztonsági intézkedés - többek között - a motozás.

A Bv. tv. 151. § (1) bekezdése szerint a motozás az elítélt testének és ruházatának, valamint a nála lévő személyes tárgyainak az átvizsgálása. Az elítélt motozását - ide nem értve a motozásnál közreműködő orvost és egészségügyi szakszemélyzetet, valamint a technikai eszközzel történő ruházat-átvizsgálást végző személyt - az elítéltekkel azonos nemű személy végezheti.

A (2) bekezdése szerint a motozás nem történhet megalázó, szemérmesítő módon.

Az IM rendelet 59. § (1) bekezdése szerint a motozás célja a fogvatartás rendjét vagy biztonságát sértő vagy veszélyeztető cselekmények megelőzése vagy megakadályozása, rendkívüli esemény elkövetésére alkalmas tárgyak előtalálása, tiltott tárgyak felkutatása, büntetőeljárással vagy fegyelmi eljárással összefüggő tárgyi bizonyítási eszközök megszerzése.

A (2) bekezdése szerint a motozásnál technikai eszköz és szolgálati kutya is igénybe vehető.

A 26/2015. (III. 31.) OP szakutasítás (Biztonsági Szabályzat) 192- 200. pontjai rendelkeznek a motozás végrehajtásának lehetőségéről, a motozás fajtáiról, azoknak részletszabályairól, azokról a helyzetekről, amikor kötelező a motozás, ebben a körben azokról az esetekről, amikor a bv. szerv vezetője elrendelheti a motozást.

Az alperesi intézetparancsnoki 46/2015. sz. intézkedés szerint a fogvatartottak zárkából történő kivitele során a ruházatát kézzel, tapintásos módszerrel, esetlegesen kézi fémkeresővel kell átvizsgálni.

Szabad levegőn való tartózkodás, sportfoglalkozás végeztével szűrőpróba szerűen a fogvatartottak 10 %-át meghaladó számban kell a kiválasztott fogvatartottakat ruházatlevétellel megmozdítani.

Minden fogvatartottak vetkőztetési módszerrel kell megmozdítani a munka befejezését követően felvonuláskor, az iskolai oktatásról, szakköri foglalkozásról való visszaérkezéskor, a látogatásról történő visszaérkezéskor, az egészségügyi rendelésről visszaérkezéskor, valamint, ha az elhelyezési épületet ügyintézés céljából elhagyta.

Vetkőztetéssel történő átvizsgálás működő kamerával felszerelt helyiségben történhet oly módon, hogy a fogvatartottak kamera alatt annak holtterében helyezkedik el. A kamera a motozást végrehajtó személyi állomány tagját, valamint annak tevékenységét ellenőrzi.

Külön rendelkezések találhatók az egészségügyi helyiségben történő motozásról, előállításról, szállításról biztonsági vizsgálat, biztonsági szemle, biztonsági elkülönítés stb. során alkalmazott motozási módszerekről.

A Bv. tv. 122. § g) pontja alapján az elítélt jogosult a büntetés végrehajtása során jogorvoslati joggal élni.

A törvényszék kiemelte, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valószínűleg fogadja el.

Az alperes nem vitatta azt, hogy a felperes által hivatkozott sétaudvarokon nincsen pad, ivókút, sporteszköz, beálló, de ebben a körben arra helyesen hivatkozott, hogy nincs arra jogszabályi előírás, hogy ilyen módon kell felszerelni a sétaudvart.

Az egyéni fogvatartotti érdekek figyelembevétele az alperesi intézetnek nem a feladata.

Az alperes az élelmezéssel, motozással kapcsolatban bizonyította, hogy a jogszabályoknak megfelelően járt el. Az alperes álláspontját bizonyították **F K** és **Cs A** tanúk is.

Az alperes a jogszabályi előírásnak megfelelően gondosodik a fogvatartottak élelmezéséről, élelemmel való ellátásáról, az ételek minőségéről, a jogszabályoknak való megfeleléséről.

A felperes is elismerte azt, hogy amennyiben az étkezésben késedelem adódott, az étkezés csak késett, de nem maradt el és amennyiben valamelyik étel hiányzott, az megfelelően pótlásra került.

Cs A tanú is cáfolta a felperes tényállításait a vetköztetési motozással kapcsolatban.

A törvényszék úgy ítélte meg, hogy a felperes által meghallgatni kért tanúk a felperes tényállításait nem tudták alátámasztani.

R D csak a perindítást követően vált a felperes zárkatársává. A tanú azonban előadta, hogy nemcsak a felperessel fordult elő, hogy az ebéd, vacsora nem a megadott időben kerül kiadásra.

J J tanú csak a felperes elmondásból tudott arra nyilatkozni, hogy a felperesnek milyen sérelmei vannak, így a nyilatkozata csak közvetett bizonyítéknak minősül.

V I tanú ismeretségi viszonya 2018 augusztusa óta áll fenn a felperessel, így ő a perbeli időszakról nyilatkozni csak elmondásból tud, nyilatkozata is csak közvetettbizonyítéknak tekintendő.

A törvényszék álláspontja szerint a felperes nem tudott olyan bizonyítékot megjelölni, amely alapján kétséget kizáróan tudta volna bizonyítani a perindítást megelőző időszakban fennállt sérelmeit a sétaudvarral, az étkezéssel, vetköztetési motozással kapcsolatban.

A kifejtettek alapján úgy foglalt állást, hogy az alperes sem a sétaudvarok kialakításával, sem az étkezéssel, sem pedig a motozással kapcsolatban nem sértette meg a felperes személyiségi jogait.

Az elsőfokú bíróság a fentiekén túl a Ptk. 6:548. § (1) bekezdésére utalással kiemelte, hogy a felperes a vitatott sérelmeivel kapcsolatban a jogorvoslathoz való jogát nem merítette ki, ennek ellenkezőjét a felperes nem bizonyította, ezért a sérelemdíj iránti keresete már önmagában ezen okból sem alapos.

A felperes fellebbezésében az ítélet keresete szerinti megváltoztatását kérte.

Kiemelte, hogy a keresete alapjaként megjelölt sérelmek miatt az ítéleti megállapítással ellentétben a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, terjesztett elő panaszt az alpereshez, aminek a kivizsgálása elmaradt.

Fenntartotta, hogy az élelmezése nem felelt meg az előírásoknak, a motozás helyi gyakorlata megalázó, személyiségi jogát sértő, a sétaloudvarok kialakítása és hiányos felszereltsége indokolatlan szenvedést okozott.

A törvényszék nem vizsgálta a felperesi állítások valóságtartalmát, figyelmen kívül hagyta a meghallgatott tanúk felperesi állítást alátámasztó nyilatkozatait.

Figyelmen kívül hagyta a törvényszék a Bv. tv. preambuluma, amely kiemelt figyelmet fordít az emberi méltóság tiszteletben tartására és a megalázó bánásmód tilalmára.

A törvény 122. § a) pontja értelmében az elítélt jogosult az egészségi állapotának és a szabadságvesztés végrehajtása alatti tevékenységének megfelelő értelmezésre.

Az ae) pont értelmében az elítélt naponta legalább egy óra szabad levegőn tartózkodásra jogosult.

A 140. § (3) bekezdése értelmében a felperes kérelmét a fogvatartotti nyilvántartásban rögzíteni kellett volna és a Bv. intézet által kezelt iratokhoz kellett volna csatolni.

A 151. § (2) bekezdése értelmében a motozás nem történhet megalázó, szeméremcsúszó módon.

A törvényszék tévesen értékelte a tanúk vallomását.

O K nyilatkozata alapján megállapítható, hogy a vetkőztetési motozás embertelen, mindemellett az öregek összetapogatják a ruhát, nagy a fertőzés veszélye. Az ételek minősége terén megalapozott a felperes panasza, ráadásul az ebéd rendszeresen késik.

B A az étkezés, a sétálóudvar, továbbá a felperesi panasz, **H S** az étkezés, **R D** az étkezés, továbbá a felperes által benyújtott panasz, valamint a motozás, **J J** a sétálóudvar, **V I** pedig az étkezés tekintetében támasztotta alá a felperes állításait.

A kifejtettek alapján megállapítható, hogy az alperes szervezési hiányosságai miatt sérültek a keresetlevélben meghatározott felperesi személyiségi jogok.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint a törvényszék mind a felperes, mind az alperes által szolgáltatott bizonyítékokat alaposan vizsgálta, azokat ítéletében sorra véve, megfelelően értékelte.

Utalt arra, hogy a fellebbezésben foglaltakkal szemben a kártalanítás intézménye nem a jelen per alapjául szolgáló sérelemdíj megítélésére, hanem a jogszabályban meghatározott élettér hiányával kapcsolatos esetekre vonatkozik.

Az alperes a törvényi kötelezettségének eleget téve biztosítja az értelmezést.

Az elítélt a napi egy óra szabadlevegőn tartózkodás igénybevételéről szabadon dönt, az nem kötelezettség.

Az alperes nem sértette meg a Bv. tv. 140. §-át, a felperes az által megjelölt időpontokban a nyilvántartó rendszer szerint kérelmet, panaszt nem terjesztett elő. A panaszt írásban kell előterjeszteni az erre rendszeresített nyomtatványon, ez alapján kerül rögzítésre a rendszerben. A felperes nem élt a jogorvoslati jogával, panaszt nem nyújtott be, így a törvényben foglalt jogosultságát nem merítette ki.

A fogvatartottak motozása az ún. foglalkoztató helyiségekben történik, ahol napi szinten takarítanak, fertőzés veszélye nem áll fenn, padlófűtéssel rendelkeznek a helyiségek. A fogvatartottak ruházatát a Felügyelet védőkesztyűvel vizsgálja.

A motozás kamerával felszerelt helyiségben történik, de a fogvatartott a kamera holt terében helyezkedik el.

A tanúk vallomása ellentmondásos, egyes tanúk nem is voltak a felperes zárkatársai, így nyilatkozataik csak feltételezések.

A dolgozó és nem dolgozó fogvatartottak étkezésében nincs minőségi különbség. Az előbbieknél munkájukhoz mérten a megfelelő pótlékot kapják meg.

Az alperes által bejelentett tanúk cáfolták a felperes és az általa meghallgatni kívánt tanúk nyilatkozataiban foglaltakat.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntéséhez szükséges körben lefolytatta a bizonyítási eljárást, a

beszerzett peradatok okszerű mérlegelésével helyes tényállást állapított meg, arra alapított - a keresetet elutasító - döntésével és annak indokaival az ítéltábla egyetértett, azok szükségtelen megismétlését mellőzve - a fellebbezésre figyelemmel - csupán az alábbiakat emeli ki.

A Ptk. 6:548. § (1) bekezdése a közigazgatási jogkörben okozott kárért, a Ptk. 2:52. § (2) bekezdésének utaló rendelkezése folytán ezzel együtt a közhatalom gyakorlásával megvalósított személyiségi jogsértéssel okozott nem vagyoni sérelemért való felelősség megállapításához is megköveteli a kár, illetve a nem vagyoni sérelem elhárítására alkalmas - rendes, illetve a határozat bírósági felülvizsgálata útján gyakorolt - jogorvoslat igénybevételét.

A fentiekre figyelemmel a felperesi kereset elbírálása során mindenekelőtt azt kellett vizsgálni, hogy a felperes kimerítette-e a számára nyitvaálló jogorvoslati lehetőséget.

Ahogy arra a törvényszék helyesen rámutatott, a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el.

A felperes fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a meghallgatott tanúk közül többen (**B A, R D**) alátámasztották azt az állítást, hogy a felperes a sérelmei miatt az alperesnél többször panasszal élt, az alperes azonban azokat nem bírálta el, elintézésre, figyelemre nem méltatta. Az ítéltábla a bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti mérlegelése (azok egymással való összevetése, és összességükben való értékelése) során figyelemmel volt arra is, hogy a felperes az eljárás kezdeti szakaszában, a személyes meghallgatása során (P. 20.670/2017/6. jegyzőkönyv) ezzel ellentétes tényállítást tett, kijelentve, hogy panasszal nem élt. A panasz felperes általi előterjesztését az alperes által vezetett nyilvántartás sem támasztja alá. Mindezek alapján a peradatok nem adtak alapot annak ítéleti bizonyossággal történő megállapítására, hogy a felperes a perbeli igényérvényesítés elengedhetetlen jogszabályi feltételeként a rendelkezésére álló jogorvoslati jogát kimerítette.

A jogorvoslat igénybevételének elmulasztása - mint ahogy a törvényszék arra helyesen rámutatott - önmagában megalapozza a felperes keresetét elutasító elsőfokú ítéleti döntést.

A fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét az ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes helyett, a személyes költségmentességére figyelemmel, a 6/1986 (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében a feljegyzett fellebbezési illetéket az állam viseli.

A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes részére a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja, valamint (5) és (6) bekezdése szerint - az elsőfokú eljárásra megállapított összeg felében meghatározott - jogtanácsosi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

A pártfogó ügyvéd díjának viselésére vonatkozó rendelkezés a Pp. 87. § (2) bekezdésén alapszik.

ör, 2019. május 29.

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

Dr. Mészáros Zsolt sk.
bíró